

Publicerad 2013-07-22 18:21 av Lento Assai

Rörverket är trasigt

Kyrkan är sval. Min mantel hänger tung över de trötta axlarna. Jag knäböjer vid koret. Kastar en låg blick bakom mig mot närmaste bänkrad. Det är alldeles sop rent i rummet. Jag är ensam med mina tankar, ensam med min musik. Första ackordet bryter tystnaden på ett märkligt sätt. Jag låter överstämman i treklngen hänga kvar, tona ut. Kvinten får agera mollters i det nya ackordet som slutligen omformas till ett kluster. Harmonierna tar en atonal vändning mot det infantila. Jag kladdar ordentligt med färgerna. Likt ett barn som går lös på målarduken. Jag kan inte hejda mig. Snart återstår endast efterklngen av denna underliga kakofoni. Jag känner mig mätt och belåten.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lento Assai med Poeter.se id #45170 innehar upphovsrätten